

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

**Shree
Atmanand
Prakash**

**શ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ**

एकस्मिन् दिवसेऽवश्यं मर्तव्यं देहधारिणा ।
तस्माद् विवेकमाधाय जनो जागरितो भवेत् ॥
પ્રત્યેક પ્રાણીએ એક દિવસ જરૂર મરવાનું છે,
માટે માણસ વિવેકદૃષ્ટ પ્રગટાવી જાગ્રત રહે.

Every embodied being is sure to die at one time,
so being discreet a man should be wakeful.

પુસ્તક : ૯૧

卐

અંક : ૮

જેઠ

卐

જુલાઈ-૯૪

આત્મ સંવત : ૯૮

વીર સંવત : ૨૫૨૦

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૦

સત્યકમણ્ડિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન (કાવ્ય)	—	૬૫
૨	ભાવનગરના આનંદનગર (વિભાગમાં નવનિર્માણ થયેલ શ્રી નેમિનાથજી ભગવાનના જીનાલયનો પ્રાણપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ (અહેવાલ)	—	૬૬
૩	શારદાબાઈ મહાસતીના વ્યાખ્યાનમાળામાંથી	કે. આર. સહોત	૬૯
૪	કલ્યાણના દ્વાર સહુને માટે ખુલ્લા છે	—	૭૧
૫	હિન્દી વિભાગ	—	

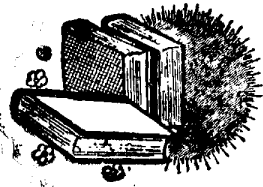
લેટ પુસ્તક

આપણી સભાના દરેક પેટ્રન સાહેબો તથા આજીવન સભ્ય સાહેબોને “સચિત્ર શત્રુજય ગીરિરાજ દર્શન” પુસ્તક લેટ આપવા અગાઉના અંકમાં જાહેરાત છાપી હતી, બહારગામના જુજ સભ્યોની ટપાલ મળી છે તેમને પુસ્તક પોસ્ટ કરેલ છે.

જેઓએ આજ સુધી આ પુસ્તક મોકલવા પત્ર દ્વારા સભાને પત્ર લખ્યો ન હોય તેઓને ફરી વિનંતી કે તુરત એક પોસ્ટકાર્ડ પોતાના પ્રોપર એડ્રેસનું લખે જેથી તુરત લેટ પુસ્તક મોકલી શકીએ.

તા. ૩૧-૮-૯૪ પછી આ લેટ પુસ્તક ફ્રી મોકલવાનું બંધ થશે માટે સત્વરે ટપાલ લખવા વિનંતી.

મંત્રી
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સંપાદક : શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા

પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન

જગન્નાથને તે નમું હાથ જોડી, કરું વિનતિ ભક્તિ શું માન મોડી;
કૃપાનાથ સંસાર કૂપાર તારો, લહ્યો પુન્યથી આજ દેહાર તારો. ૧

સોહિલા મળે રાજ્ય દેવાદિ ભોગો. પરમ દોહિલો એક તુજ ભક્તિ ભોગો;
ઘણા કાળથી તું લહ્યો સ્વામી મીઠો, પ્રભુ પારગામી સહુ દુઃખ નીઠો. ૨

ચિદાનંદરૂપી પરબ્રહ્મલીલા વિલાસી, વિભોત્યક્ત કામાગ્નિકીલા;
શુણધાર ભોગીશ નેતા અમાયી, જયત્વં વિભો ભૂતલે સુખદાયી. ૩

ન દિઠી જેણે તાહરી યોગસુદ્રા, પડ્યા રાતદિસે મહા મોહનિદ્રા;
કિ સીતા સહોશે ગતિ જ્ઞાન સિંધો! ભમંતા ભવે હે જગજીવ બંધો. ૪

સુધાસ્વદ્વીને દર્શનં નિત્ય દેખે, ગણું તેહનો હે વિભો જન્મ લેખે;
ત્વદાસા વિષે જે રહ્યા વિશ્વમાંહે, કરે કર્મની હાણુ ક્ષણુ એકમાંહે. ૫

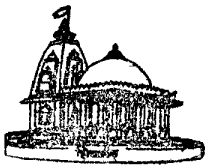
જિનેશાય નિત્યે પ્રભાતે નમસ્તે, ભવિ ધ્યાન હોજો હૃદયે સમસ્તે;
સ્તવી દેવના દેવને હવં પુરે, મુખાંભોજ ભાલી બજે જેહ ઉરે. ૬

કહે દેશના સ્વામી વૈરાગ્ય કેરી, સુણો પર્ષદા બાર જોડી બલેરી;
સુધાંભોધધારા સમી તાપ ટાળે, જોડે બંધવા સાંભળે એકઠાળે. ૭

લહે મોક્ષનાં સુખ લીલા અનંતી, વરદ્વાયિક જ્ઞાનભાવે લહંતી;
ચિદાનંદ ચિત્તે ધરે ધ્યેય જાણી, કહે રામ નિત્ય જપો જિનવાણી. ૮

ભાવનગરના આનંદનગર વિભાગમાં નવનિર્માણ થયેલ

શ્રી નેમિનાથજી ભ.ના જિનાલયનો પ્રાણપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

ભાવનગર જૈન ઋવે. મૂ. પૂ. તપા. શ્રી સંઘે પોતાની પ્રણાલીકા મુજબ ભાવનગરના બુદ્ધાબુદ્ધા ક્ષેત્રોમાં વસતા જૈન કુટુંબો માટે જિન મંદિર, ઉપાશ્રય, પાઠશાળા, આયંબિલશાળા જેવા ધર્મ-સ્થાનકોના નિર્માણ કર્યા છે અને તે તે ધર્મ-સ્થાનોના ઘણી મોટી સંખ્યામાં લાભ લેવાઈ રહ્યો છે.

આબુબાબુના ગામેમાંથી વેપારાદિ કારણે ઘણી મોટી સંખ્યામાં જૈન કુટુંબો ભાવનગર આવી રહ્યા છે અને શાસનદેવની અગમ્ય કૃપા તથા પરમોપકારી શ્રી વૃષ્ણચંદ્રજી મહારાજના દિવ્ય આશીર્વાદથી સર્વ રીતે અભ્યુદય પામી રહ્યા છે જે સંઘનું એક ગૌરવ છે.

આનંદનગરનો વિભાગ અપેક્ષાએ શહેરથી દૂર હોવા છતાં ત્યાં વસતા જૈન પરિવાર માટે જિન મંદિરની આવશ્યકતા હતી જેથી-પ્રારંભમાં ઘર દેરાસર થતાં ભાવિકો જિન દર્શન, વંદન, પૂજનથી લાભ મેળવતા પરંતુ ઘર દેરાસર પણ વસ્તીના પ્રમાણમાં ઘણું નાનું પડતું જેથી તે વિભાગમાં કોઈ અનુકૂળ જમીન મળી નય તો શીખરખંધ જિનાલય કરવાની ભાવના વેગ પકડી. સદ્ભાગ્યે શ્રી સંઘના પ્રયાસના અંતે જગ્યા મળતાં જિન મંદિર અંગે ભૂમિપૂજન અને શીલા-રોપણ વિધિઓ શુભ મુહૂર્તે કરાવવામાં આવી.

શ્રી નેમિનાથ ભગવંતના જાગૃત અધિષ્ઠાયક દેવની દયાના કારણે ત્રણ શિખર અને પાંચ ગભારાવાળું ભવ્ય જિન મંદિર તૈયાર થયું અને તે જિન મંદિરમાં બિરાજમાન કરવા ભવ્યાતિ-

ભવ્ય જિન પ્રતિમાજીઓ તૈયાર થતાં પ્રાચીન તથા નવીન ત્રિમૂર્તિઓની પ્રતિષ્ઠા તથા અંજન-શલાકા મહોત્સવ ઉજવવાનું નક્કી થવાથી તે મહા મહોત્સવ અપૂર્વ શાસન-પ્રભાવના પૂર્વક ઉજવાયો.

શ્રી જિન મંદિરમાં મૂળનાયકજી ભ. આદિ જિન બિંબોની પ્રતિષ્ઠા કરાવવા અંગે ભાવનગર તથા મુખ્યધર્મમાં વસતા અનેક મહાનુભાવોએ તે લાભ લેવા આદેશ લીધા. અને વરસોથી જે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની રાહ જોવાતી હતી તે ધન્ય દિવસ વિ. સં. ૨૦૫૦ વૈશાખ વદ ૬ નક્કી થતાં મહોત્સવના આયોજનમાં શ્રી સંઘે મંદિરના નિર્માણની જેમ મહોત્સવના અંગ ભૂત સર્વ ક્ષેત્રને પહોંચી શકાય અને શાસનપ્રભાવક મહોત્સવ ઉજવી શકાય તે રીતે વગદાર કમિટીઓની નિમણૂક કરવામાં આવી.

કમિટીના સભ્યો તથા સવિશેષ આનંદનગર વિભાગના મહાનુભાવોએ પોતાને સોંપાયેલ કાર્યને પાર પમાડવા અથાગ પ્રયત્નો કરી મહોત્સવને દીપાવ્યો.

પ્રભુજીની પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર મહાનુભાવોએ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ દરમિયાન ઘણાજ ઉમંગ ઉત્સાહથી અંજનપ્રતિષ્ઠા અંગેના મંગલ વિધાનો તથા કલ્યાણક ઉજવણીના દિવસે તેમજ પ્રતિષ્ઠા દિનની સવાર-બપોરના સ્વામિવાત્સલ્યને લાભ લીધો, જેમાં વધીને ૧૩ થી ૧૪ હજાર સાધમીકોની ભક્તિ એક દિવસે કરી શકયા.

જીલાઈ-૯૪]

૬૭

ઉદાર મનથી પ્રતિષ્ઠા કરનાર મહાનુભાવોની ઉદારવૃત્તિના કારણે મૂળનાયકજીને લાભ લેનાર મૂળ ભાવનગરના પણ હાલ નવસારી વસતા જશ-વંતીએન પરમાણુદંદાસ ભગવાનદાસે પોતાના પુત્ર પ્રકુલને કલ્યાણક ઉજવણીમાં માત પિતા બનવાને આદેશ લીધો અને યુવાવયે પણ ધર્મોન્નિષ્ઠ તે મહાનુભાવે પોતાના કર્તવ્યને બળવી મહાન લાભ લીધો.

તેઓના પરિવારે સારી સંજ્યામાં મહોત્સવ દરમ્યાન આવી મહોત્સવના અંગભૂત દરેક પ્રવૃત્તિમાં તન-મન-ધનથી વિશિષ્ટ લાભ લીધો.

જ્યારે શા. હસમુખભાઈ જયંતીલાલે મુખ્ય ઈન્દ્ર, ઉન્દ્રાણી બની કલ્યાણકની ભક્તિ કરવામાં ભારે ઉત્સાહ દાખવ્યો.

છેલ્લા બે દિવસમાં મહોત્સવ પ્રસંગે મુંબઈથી પધારેલ પ્રતિષ્ઠાને લાભ લેનાર સેંકડોની સંજ્યામાં મહાનુભાવો પોતાના પરિવાર સહિત આવ્યા હતા.

જેથી નાના મોટા પ્રત્યેક પ્રસંગોમાં લાભ લેવા માટે કલ્પનામાં પણ ન આવે તે રીતે ધનની મુરછા ન રાખી લાભ લીધો હતો. સવિશેષ તો મોરચુપણામાં જિન મંદિર બનાવરાવી પ્રભુ પ્રતિષ્ઠા કરવાની ભાવનાથી ત્રણ જિનબિંબોને ૩૧ વર્ષથી ઘર જિન મંદિરમાં બિરાજમાન કર્યા હતા. પણ ભવિષ્યના યોગે તે જિન મંદિરનું કાર્ય ન થતાં તે જિન બિંબોને સ્વતંત્ર દેરીમાં બિરાજમાન કરવાનું થતાં મોરચુપણાથી સંઘના મહાનુભાવોએ અસાધારણ રીતે ઉછામ-ણીથી લાભ લીધો હતો.

અન્ય પ્રભુ પ્રતિષ્ઠા કરનાર મહાનુભાવોએ પણ જીવનમાં આવે પ્રસંગ ક્યારે મળશે તેમ વિચારી સર્વ કાર્યોમાં સંપત્તિનો મેહ વરસાવ્યો હતો.

દર વરસે પ્રભુ પ્રતિષ્ઠાના વરસગાંઠ દિવસે ભાવનગર શ્રી સંઘના તમામ ઘરોમાં શેષ-

ઠહેચવામાં આવે અને આનંદનગર વિભાગમાં સ્વામિવાત્સલ્ય થાય તે યોજના પણ નક્કી થઈ અને જીવદયા અંગે પણ ઘણી સારી રકમનું ફંડ થયું.

ભાવનગર શ્રી સંઘના ઇતિહાસમાં આ અંજન પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ દીર્ઘકાલ યાદ રહે તે રીતે ઉજવાયો હતો.

પ્રતિષ્ઠા બાદ કલાકો સુધી જિનબિંબો તથા દેરાસરમાં અમીઝરણું થયા હતાં.

આ જિનમંદિરદિ ધર્મસ્થાનકો અંગે પ. પૂ. શાસનસમ્રાટ્ આ. મ. શ્રી વિજયનેમિ-સૂરીશ્વરજી મના સમુદાયના પ. પૂ. આ. મ. શ્રી વિજયમેરૂપભસૂરીજી મ., પ. પૂ. આ. મ. શ્રી દેવસૂરીજી મ., પ. પૂ. આ. મ. શ્રી વિજય-હેમચંદ્રસૂરીજી મ. અને પ. પંન્યાસ શ્રી પ્રદ્યુમનવિજય મ.ની વારંવારની પ્રેરણા સંઘને ઉત્સાહીત કરતી હતી.

જ્યારે આ જિન મંદિર અંગે પ્રારંભથી જ અ. સૌ શ્રી શાંતાબેન શાંતિલાલ પ્રેમચંદની પ્રેરણા અને પ્રવૃત્તિ-નિમિત્ત બનતા તેમના સંસારી પુત્ર મુનિ શ્રી નિમંજયંદ્રવિજયજીનું પોતાના ક્ષયોપશમ પ્રમાણે મંદિરના નિર્માણ તથા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ અંગેનું માર્ગદર્શન સહાયક બન્યું છે.

જ્યારે આ અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે પ. પૂ. આચાર્ય મ. શ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરીજી અને પ. પૂ. આ. મ. શ્રી વિજયઅશોકચંદ્રસૂરીજી મ. આદિને વિ. સં. ૨૦૫૦ના ચાતુર્માસ અંગે વિનંતી કરતાં તેઓશ્રી પધારતાં મહામંગલ મહોત્સવ પ્રસંગે તેઓશ્રીની ઉપસ્થિતિ તેમજ પ્રેરક-ઉપરોક્ત આચાર્ય ભગવંતો, વિશાલ સંજ્યામાં પૂ. સાધુ મહારાજો, લગભગ ૧૫૦ સાધ્વીજી મહારાજની નિશ્રા શ્રી સંઘને પ્રાપ્ત થઈ હતી.

૬૮

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રસંગને અનુરૂપ-રાજસ્થાનના રૂપદાસ શર્મા નો-રાજ ફરખારી રંગ બેરંગી મંડપ અને રોશની એ-સર્વતુ જૈન જૈનેતરોતુ આકર્ષણ બન્યું હતું.

જ્યારે સો ઉપરાંત અજનશલાકામાં પંચ કલ્યાણકની ઉજવણી કરાવનાર-સંગીતકાર ગજાનન દેવીદાસ ઠક્કરે તો સર્વ કોઈને પ્રભુ ભક્તિમય બનાવ્યા હતા.

રાત્રે ભાવનામાં સ્થાનિક મંડળોની ભાવના-સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમે વિ.... ૧૨-૧૨ વાગ્યા સુધી માનવને જકડી રાખતા હતા. સૂરતના નિકેશ સંઘવી અને તેના શ્રી શાંતિ જિન મંડળની ભાવનાએ મહોત્સવને વધુ હીપાવ્યો હતો.

પાંચે કલ્યાણકોના વરઘોડા અંગે રાજસ્થાનતુ પ્રતાપ બેડ તથા નાસીકના ઢોલવાળાએ તો બધાને ધબકતા કર્યાં હતાં.

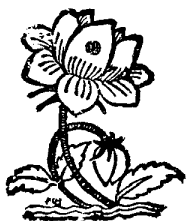
સ્વામિવાત્સલ્ય અંગે અમદાવાદના ધનજી-ભાઈ રસોયાની રસવતી વ્યવસ્થા ભાવનગર માટે જાણે સર્વ પ્રથમવાર રસાસ્વાદ માણવામાં કારણ બની હતી અને તેના પરિણામે પ્રતિષ્ઠા દિને રસ-પૂરીના સ્વામિવાત્સલ્યનો લાભ હજારો સાધર્મિકોએ લીધો હતો.

ભગવાનના દીક્ષા કલ્યાણકના દિવસે ખાલ-બ્રહ્માચારિણી કુમારી લતાબેનની દીક્ષા પણ સહુ માટે અનુમોદનીય બની હતી.

આમ વિવિધ પ્રસંગોને આવરી લેતો આ અજન પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ નિર્વિઘ્ને શાસન પ્રભાવના પૂર્વક પૂર્ણ થયો હતો.

❧

વરસાદનાં પાણી.... અને સંતોની વાણી....

ઘાંસ કે પાણીનો દુષ્કાળ તો વરસાદનાં પાણી આવશે એટલે દૂર થશે પરંતુ....

સમાજમાં પ્રવર્તતો માણસાઈનો દુષ્કાળ ક્યારે દૂર થશે ?

માનવીના હૃદયની ધરતી ઉપર સંતોની વાણી દ્વારા સદ્વિચારની વર્ષા થશે ત્યારે જ....

જુલાઈ-૯૪]

૬૯

શારદાબાઈ મહાસતીના વ્યાખ્યાનમાળામાંથી.....

કે. આર. સલોત
મંત્રી, આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

જ'બુસ્વામી સુધર્માસ્વામીને વિનયપૂર્વક પુછી રહ્યા છે અને સુધર્માસ્વામી તેમને ઉપાસક દર્શાવના પહેલા અધ્યયનના ભાવ સમજાવી રહ્યા છે. એ ભાવ સાંભળતાં જ'બુસ્વામીના રોમે રોમમાં આનંદ ઉર્મીઓ ઉછળી રહી છે. તે વાણિજ્ય નગરમાં આનંદ નામે ગાદી પતિ હતા. તેઓ ખુબ જ સુખી અને ધનવાન હતા, સંપત્તિવાન હતા અને ઋદ્ધિવાન હતા. તેમને ખેતર, બગીચા, મહેલ, સોનું, ચાંદી, દાસ-દાસી, પશુધન, મિત્રજનો, ઉચ્ચગોત્રીય જ્ઞાતિજનો અને સુંદર નિરોગી શરીર આ દસ પ્રકારના સુખોની પ્રાપ્તિ થઈ છે. પુણ્યાનુબંધી પુણ્યવાળી સંપત્તિ મળી છે. આ પુણ્યવાળી સંપત્તિ મળી હોય તો તે સંપત્તિ તેને સંસારના કીચડમાં ફસાવી ન દે, તેમાં ખુચવી ન રાખે, મોહની વીટંભણમાં મુગ્ધવી ન દે, અભિમાનના શીખરે ચઢાવી ન દે જેથી તેમાં તે સબળ રહે છે. જેમ આંખા પર કેરી આવે તેમ તેમ આંખો નમતો જાય છે. ગરમી પડે ત્યારે ખટાશને છોડી મીઠાશ પકડે છે તેમ પુણ્યાનુબંધી પુણ્યવાળા જીવો જેમ જેમ લક્ષ્મી વધતી જાય તેમ તેમ આંખાની માફક નમતા જાય, તેના જીવનમાં નમ્રતા સરળતા આવે, ધર્મ કરવાની ભાવના વધતી જાય જ્યાં પાપાનુબંધી પુણ્યવાળી લક્ષ્મી છે એવા જીવો ભયંકર વ્યસની બની જાય. ધર્મ, વિનય, નમ્રતા, આદિ ગુણોનો તે નિકાલ થઈ જાય અને સંસારના સુખોમાં ખુચ્યા રહે પરિણામે અધોગતિમાં ચાલ્યા જાય. ભગવાને મોક્ષના ચાર દરવાજા બતાવ્યા છે : દાન, શીયળ, તપ ને ભાવ તેમાં તપ આવ્યો અને જ્ઞાન, દર્શન,

ચારિત્ર, તપ તેમાં પણ તપ આવ્યો. તપની ખૂબ જ જરૂર છે. તીર્થંકર થનાર-આત્માઓએ પણ છદ્મસ્થ અવસ્થામાં તપ કર્યા છે અને કર્મો ખપાવ્યા છે. અતિ મેલા કપડાને સ્વચ્છ કરવા માટે એને ભટ્ટા ઉપર વાસણમાં આફવામાં આવે છે ત્યારે કપડા ઉપરનો મેલ છુટો પડે છે તેમ તપ એ ખાફળું છે, તેમાં આત્માને તપાવવાથી આત્મા પરનો મેલ છુટો પડી જાય છે. તપમાં અજળ ગજબની શક્તિ છે. ગાડી ચલાવનાર જો એક ઉપર ધ્યાન ન રાખે તો એ ગાડી તેને કયાંય ખાડામાં પટકાવી દે છે, તેમ પાંચ ઇન્દ્રીયોના વિષયોમાં ઇન્દ્રીયોના ઘોડા દોડી રહ્યા છે, એમને દોડતા અટકાવવા હોય તો, તપ રૂપી એકની જરૂર છે. જો તપ રૂપી એક રાખી હશે તો ખાડામાં પડતા બચી જઈશું. અરે તમારા સંસારને સ્વર્ગ જેવો બનાવવા માટે પણ તપની જરૂર છે, તેનો તમેને એક દાખલો આપી સમજાવું.

卐

એક શહેરમાં મોટા વૈભવશાળી સમૃદ્ધ શેઠ હતા. તેમને એક દીકરો હતા. માતા તેને નાનપણમાં મુકીને સ્વર્ગે સીધાવી ગઈ. શેઠ વિચાર કરે છે કે મને સહેજે બ્રહ્મચર્ય પાળવાનો અવસર આવ્યો છે, હવે મારે ફરી લગ્ન કરવા નથી, અને શેઠે લગ્ન ન કર્યા દીકરો તે સમયે આઠ વર્ષનો હતો તે ધીમે ધીમે મોટો થતો ગયો. તેને ભણાવી ગણાવીને તૈયાર કર્યો. સુખી ઘર છે. છોકરો હોશીયાર થઈ ગયો એટલે સુખી અને શ્રીમંત ઘરની કન્યાના કહેણ આવવા લાગ્યા.

શેઠ વિચાર કરે છે મારો છોકરો હોશીયાર, ખુદીશાળી છે અને આપણે પૈસે ટકે સુખી છીએ. આપણે કરિયાવરની જરૂર નથી અને મને કરિયાવરનો મોહ નથી. ભલે સામાન્ય ઘરની છોકરી હોય પણ તે સંસ્કારી હોય, ધર્મી છ હોય, માફ ઘર સારી રીતે સંભાળે તેવી હોય એવી કન્યા જોઈએ છે. સામુ છે નહિ જેથી છોકરી સારી આવે તો મારા છોકરાનાં સંસ્કાર પણ સારા રહે. તે માટે સારી છોકરીની શોધ કરે છે. શોધ કરતાં કરતાં ઘણી શોધને અંતે એક ઘર મળ્યું. તે શેઠની દીકરી ઘણી ડાહી અને ગુણીયલ સમજણવાળી, હરરોજ ચૌવિહાર કરે, સામાયિક, પ્રતિકંભણ કરે, ધર્મના રંગે રંગાયેલી અને સંસ્કારી હતી. આવી સુંદર કન્યા મળી અને તે બળી સારા અને સુખી ઘરની મળી. ખન્ને શેઠ વૈભવશાળી હતા. ખુબ ધામધુમથી લગ્ન કર્યાં. કન્યા (દેવી સમાન વહુ) પરણીને સાસરે આવી સંસારને વ્યવહાર બરાબર ચાલે છે. શેઠને થયું કે હવે મારી ચિંતા ઓછી થઈ. વહુ ખુબ જ ડાહી અને ગુણીયલ છે, મને ખુબ સંતોષ છે,

મારી ઘરની જવાબદારી ઓછી થઈ. આજે ઘરમાં પોતાના દીકરાઓ જવાબદારી સંભાળે તેવા થઈ ગયા હોય તેઓ કહે છે બાપુજી! આપ હવે ભાર ન રાખશો, અત્યાર સુધી અમારા માટે ઘણું કયું, હવે અમે સંભાળી લઈશું. આપ હવે આનંદથી ધર્મધ્યાન કરો. દીકરાઓ કહે તો પણ છુટતું નથી, મારો હોદ્દો ન જવો જોઈએ. આ જીવ સંસારમાં પરને માટે બધા કર્મો કરે છે, ગંદકીમાં માખીની માફક ખુચેલો રહે છે અને બહાર નીકળી શકતો નથી. તમે ઉપાશ્રયમાં બેઠા હો અને અચાનક મોટા દીકરાઓ નાના દીકરાનું સગપણનું નક્કી કયું હોય તો તમને મનમાં થશે કે મને કેઈ પૂછતા જ નથી, મારી તો કેઈ કિંમત જ નથી. મને પુછ્યા વિના કયું. ત્યારે એવું ન માનશે. ત્યારે માનજો કે સાફ થયું કે હું ઉપાશ્રયમાં હતો, વ્રતમાં હતો તો અનુમોદનાના પાપથી બચી ગયો. આવો વિચાર આવે ત્યારે માનજો કે ઉપાશ્રયમાં આવ્યો છું તે લેખે લાગ્યું. હવે કર્મ રાજા કૈવો ફટકો મારે છે તે આવતા અંકમાં વાંચજો.

આભાર.... કંમશ:

સ ત્ત મં

: લેખક :

અનંતરાય જાદવજી શાહ

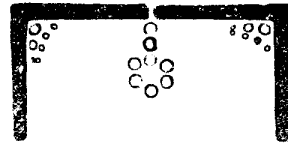

ખીજ નાનું હોય પણ, વટવૃક્ષ મોટું થાય છે; ચિનગારી નાની હોય પણ, જ્વાળા મોટી થાય છે. દીપક નાનો હોય પણ, પ્રકાશ વિસ્તરતો જાય છે; સત્કર્મ નાનું હોય પણ, પરિણામ મોટું પમાય છે. રસ્તે જતાં કોઈ અંધજનને, વૃદ્ધજન અશક્ત ને; સાથ આપી દોરવા, એ નાનું પણ સત્કર્મ છે. મુંઝાયેલા વિપત્તિઓથી, કર્મવશ પીડાતા રોગથી; આશ્વાસન આપો એ સહુને, એ નાનું પણ સત્કર્મ છે. અન્યનું સાફ ચહેલો, અન્યનું સાફ કરો; શુભ ભાવ હૈયે રાખીને, પુન્યનું ભાતું બરો. સત્કર્મ સદા કરતાં રહો, મુશ્કેલી એ મુડી છે; સત્કર્મ સદા કરતાં રહો, ઉચ્ચજીવનની એ સીડી છે.

જુન-૯૪]

૭૧

કલ્યાણના દ્વાર સહુને માટે ખુલાં છે

જિનેન્દ્રદેવો સર્વ જીવોની તત્ત્વદષ્ટિએ સમાનતા પ્રરૂપે છે અને એ સત્યનું જરા પણ વિસ્મરણ કર્યા વગર સંસારી અવસ્થામાં યોગ્ય વ્યવહાર ચલાવવાનું ફરમાવે છે. સંસારી જીવોમાં શરીરાકૃતિની, રૂપની, બળની, ધનની, કુળવંશની, સત્તાની, સમૃદ્ધિની તેમજ જ્ઞાન-બુદ્ધિની વિષમતાઓ જોવામાં આવે છે. પરંતુ તે સર્વ વિષમતાઓ આગન્તુક કારણોને લઈને અર્થાત્ શુભાશુભ કર્મના પ્રભાવને લઈને હોય છે. જીવોના શુદ્ધ સ્વભાવમાં તેવી વિષમતાઓને સ્થાન નથી, માટે આગન્તુક કારણોને લીધે થયેલી તેવી વિષમતાઓ અંગે ઊંચ-નીચ ભાવના કેળવી સારા ભાગ્યવાળાઓએ અહંકાર કે ગર્વ કરીને કમ-ભાગ્યવાળાઓ પ્રત્યે તિરસ્કાર કરવો એ જીવોમાં રહેલા પરમાત્મ તત્ત્વનું અપમાન કરવા બરાબર છે. જેમ રૌગાદિ દુઃખોમાં આવી પડેલા અનુકર્યાને તેમ જ સદ્ભાવને પાત્ર છે, તેમ હીન ગણાતી હાલતમાં આવી પડેલા પણ અનુકર્યા તેમ જ સદ્ભાવને પાત્ર છે.

વૈદિક હિન્દુધર્મમાં પ્રચલિત વર્ણશ્રમધર્મ, જે સમાજવ્યવસ્થા સારી રીતે ચાલે અને જીવન-કલહ તથા અંદર અંદર ઘાતક હરિકાઈ ન પ્રવેશે તેટલા માટે ગુણકર્મના વિભાગના આધારે પ્રરૂપવામાં આવ્યો હતો, તેમાં જ્યારે ઊંચનીચ-ભાવના પેઠી, ગુણકર્મને બદલે જન્મને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું અને સત્તાશાલી વર્ગ દલિત-વર્ગનું શોષણ કરવા માંડ્યો ત્યારે જિનેન્દ્રદેવે વર્ણના અંગે પાડવામાં આવેલા ભેદોને અવગણીને સર્વ મનુષ્યો માટે પછી તે ગમે તે યોનિમાં જન્મ્યો હોય, જન્મથી તે બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય કે ક્ષુદ્ર યા ચાંડાલ હોય, પતિત હોય, દુરાચારી હોય, કોઈને કશા માટે પણ ભેદભાવ

વગર વિશ્વવ્યાપક પ્રેમ અને અનન્ત કારુણ્યભાવથી ધર્મનાં દ્વાર ખુલાં કરી મૂક્યાં છે. આમ છતાં ધર્મ પામવામાં અથવા ધર્મ પામવાનાં નિમિત્તોનો આશ્રય લેવામાં કોઈને પ્રતિબંધ અથવા અડચણ કરવામાં આવે તો તે પરમકારુણિક શ્રી જિનેન્દ્રદેવના શાસનના ઉશથી વિરુદ્ધ છે. જિનેન્દ્ર ભગવાનના ઉપદેશના શ્રોતાઓ વિષેનું વર્ણન કરતાં હેમચન્દ્રાચાર્ય ત્રિપષ્ટિ શલાકાપુરુષ-ચરિતના પ્રથમ પર્વના ત્રીજા સર્ગમાં કહે છે—
નિયન્ત્રણ તત્ર નૈવ વિકથા ન ચ કાચન

(૪૭૪)

અર્થાત્ જિન ભગવાનની વ્યાખ્યાન-સભામાં કોઈ પ્રકારની નિયન્ત્રણ નથી.

જૈન દર્શન મુજબ કોઈ પણ મનુષ્ય, પછી તે ગૃહસ્થ હોય કે સાધુ-સંન્યાસી હોય, તેમ જ જૈન સમ્પ્રદાય પ્રમાણે કે અન્ય કોઈ સમ્પ્રદાય પ્રમાણે દાર્શનિક માન્યતા ધરાવતો હોય અને ક્રિયામાંડ કરતો હોય તો પણ મુક્તિ પામી શકે છે— શરત માત્ર એક જ કે તેમાં વીતરાગતા આવવી જોઈએ. એટલા માટે જ કહ્યું છે—

સેયમ્બરો ય વાસમ્બરો ય બુદ્ધો ય અહવ અન્નો વા
સમમાવ માવિલ્પ્પા સહર્હ મુક્કલ ન સન્દેહો
(સમ્બોધસૂત)

અર્થાત્-સ્વેતામ્બર હોય કે દિગમ્બર હોય, અથવા બૌદ્ધ હોય કે અન્ય કોઈ હોય, જો તે સમભાવથી ભાવિત હોય તો અવશ્ય મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે.

જૈનાગમ કૈવલ્યપ્રાપ્તિ માટે કોઈ વેષવિશેષને નિયત કરાવતું નથી. તેનો સ્પષ્ટ ઉદ્દેશ્ય છે કે માણસ ગૃહસ્થ સ્થિતિમાં (ગૃહસ્થલિંગે) હોય કે

સાધુસંન્યાસીની સ્થિતિમાં (સાધુલિંગે), પુરુષ હોય કે સ્ત્રી, સ્વસમ્પ્રદાયના વેષમાં (સ્વલિંગે) હોય કે અન્યધર્મસમ્પ્રદાયના વેષમાં (અન્યલિંગે), કોઈ હાલતમાં હોય, જે વીતરાગતાને પ્રાપ્ત કરે તો અવશ્ય મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે.

વીતરાગતા એ માનસિક યા આન્તરિક ધર્મ છે અને જ્યારે સાચી વીતરાગતા પ્રકટે છે ત્યારે તેનો પ્રભાવ વિચાર, વાણી અને વર્તનમાં પડે છે. વીતરાગતા માટે સંન્યાસ-માર્ગ સરળ કે ધોરી માર્ગ ગણીએ તો એ એવો એકાન્ત નથી કે એ વગર વીતરાગતા સાધી શકાય જ નહિ કે પ્રાપ્ત થઈ શકે જ નહિ, એ હમણાં જણાવેલ આગમપાઠથી (ગૃહસ્થલિંગે સિદ્ધ થઈ શકવાના ઉલ્લેખથી) સિદ્ધ છે. તેમજ જૈનદર્શનસમ્મત દાર્શનિક માન્યતાઓ ધરાવ્યા સિવાય તથા તે સમ્પ્રદાયમાં પ્રમાણિત ગણેલા ક્રિયાકાંડ કર્યા સિવાય વીતરાગતા આવી શકે જ નહિ એવું પણ નથી. એ પણ એ આગમપાઠથી (અન્યલિંગે સિદ્ધ થઈ શકવાના ઉલ્લેખથી) સિદ્ધ છે. અહીં એટલું કહી દેવું જરૂરનું છે કે જૈન ધર્મની દાર્શનિક માન્યતાઓ અને એના ક્રિયાકાંડોમાં એવું કશું નથી કે જે વીતરાગતાને પ્રાપ્ત કરવામાં બાધક નીવડે. ઉલટું એના દાર્શનિક મન્તવ્યો તથા યોજેલા ક્રિયાકાંડો વાસ્તવિક ધર્મચરણમાં પુષ્ટપણે ઉપકારક તથા સહાયક થાય તેવાં છે, જે તે મન્તવ્યોનો સદુપ-યોગ કરવામાં આવે અને ક્રિયાકાંડો જે સદા-

ચારપ્રેરક ઉદ્દેશથી રચવામાં આવેલાં છે તે ઉદ્દેશ સફળ થાય એવી રીતે સમજપૂર્વક કરવામાં આવે. સદાચરણ [સમ્યચરિત] એ જ પાયારૂપ ધર્મ છે. એ વિના કોઈ પણ દાર્શનિક માન્યતાઓ અથવા બાહ્ય ક્રિયાકાંડો તારવા સમર્થ નથી એ લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય છે.

સમ્પ્રદાયો દુનિયામાં રહેવાના છે, તેમનો નાશ થવાનો નથી અને નાશ થાય એમ ધૃચ્છવાની જરૂર પણ નથી. જે તે સમ્પ્રદાયનો માણસ પોતાના સમ્પ્રદાયમાં રહી સન્માર્ગે ચાલી પોતાનો ઉદ્ધાર કરી શકે છે. સમ્પ્રદાયમાં રહેવું એ ખોટું નથી, પણ સામ્પ્રદાયિકતા (સામ્પ્રદાયિક સંકુચિતતા) ખોટી છે. પોતાના સમ્પ્રદાય ઉપરના વ્યામૈહ, કદાચક્ર કે દુર્ભાવને લીધે બીજા સમ્પ્રદાયને ખોટો માનવો કે વખોડવો એ ધર્માન્ધતા વૈયક્તિક અને સામાજિક સ્વાસ્થ્યને ખૂબ બાધકારક બની જાય છે. પોતાના સમ્પ્રદાયમાં રહીને પણ બહારના વિચારપ્રવાહો માટે પોતાનાં વિચારબુદ્ધિનાં દ્વાર ખુલ્લાં રાખવાં જોઈએ. મધ્યસ્થ બુદ્ધિથી વિચારતાં જે કોઈ વિચારધારા યોગ્ય અને જીવનને હિતાવહ જણાય તે ગ્રહણ કરવા ઉદાર બનવું જોઈએ. આપણે એ પણ સમજવું જોઈએ કે કોઈ પણ સમ્પ્રદાયનો માણસ પોતાના સમ્પ્રદાયમાં રહી બીજાઓ સાથે બન્ધુભાવ અને મૈત્રીને કેળવતો રહી સદાચારના વિશદ માર્ગે ચાલે તો એનું કલ્યાણ નિશ્ચિત છે.

❧

માણસ પાસે તિજોરી ઉભરાય એટલું ધન હોય....

એન્કમાં પણ ખૂબ બેલેન્સ પડી હોય....

બજારમાં જઇને કોઈપણ ચીજ ઇચ્છા મુજબ ખરીદી શકે

એટલી સંપત્તિ હોય છતાં....

કોઈ પ્રેમાળ પળે હૃદય ગદ્ગદ બને કે આંખ ભાંની થાય તેવું

ન બને તો હકીકતમાં એ એક લાચાર અર્થિચન વ્યક્તિ છે....

ઈર્ષા હી દુઃખકા કારણુ

શ્રી કુલભૂષણજી

એક સમય ઉત્તમ કેટિના ચાર વક્તા વિદ્વાન રાજના હરબારમાં આવ્યા. રાજાએ તેમનું યોગ્ય આતિથ્ય કર્યું. ત્યારબાદ રાજાને આ વિદ્વાનો વિષે જાણવાની ઉત્કંઠા થઈ. એક પછી એક પાસે જઈને પૂછ્યા કરી. પ્રથમ વિદ્વાનને બીજા વિદ્વાન વિષેની માહિતી પૂછી. તેણે રાજાની કહ્યું, હે રાજા! શું આપને કહું? તે તો કૌરો ગધેડો છે. પછી રાજાએ બીજા વિદ્વાનને ત્રીજા વિષે પૂછ્યું તેણે કહ્યું કે તે તો તદ્દન ઘોડો છે, ત્યારબાદ રાજાએ ત્રીજા વિદ્વાનને ચોથા વિદ્વાન વિષે પૂછ્યું. પ્રત્યુત્તરમાં ત્રીજા વિદ્વાને કહ્યું, કે તે તો ખરેખર ઊંટ છે. ત્યારબાદ રાજાએ ચોથા વિદ્વાનને પ્રથમ વિદ્વાનની યોગ્યતા વિષે પૂછ્યું. ત્યારે તેણે જવાબ વાળ્યો, “હે રાજા! તે તો ખરેખર બળદ છે. આ સાંભળીને રાજાને ખૂબ આશ્ચર્ય થયું.”

ચારે વિદ્વાનો ખૂબ ખુશ હતા. તેમણે માન્યું કે રાજાને ત્યાં ખૂબ સ્વાદિષ્ટ ભોજન મળશે. જ્યારે ભોજન સમય થયો ત્યારે રાજાએ, ચારે વિદ્વાનોના કથાનાનુસાર પ્રથમ વિદ્વાન માટે ડાંગરનું ભુંસું, બીજા માટે દાણા, ત્રીજા માટે લીંબડાના પાન, અને ચોથાને માટે ઘાસ લાવીને રાખી દીધું.

તે જોઈને ચારે વિદ્વાનોને અત્યંત આશ્ચર્ય થયું. તેમણે રાજાને પૂછ્યું, “હે રાજા! આપે આવું ભોજન કેમ લાવી રાખ્યું? તે સાંભળીને રાજાએ કહ્યું, “હે વિદ્વાનો! આપે એક બીજા માટે જે પરિચય આપ્યો તે મુજબ ભોજન લાવીને રાખવામાં આવ્યું છે.”

આથી વિદ્વાનો ખૂબ શરમાયા. રાજાથી તિરસ્કાર પામેલ તેઓ પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા.

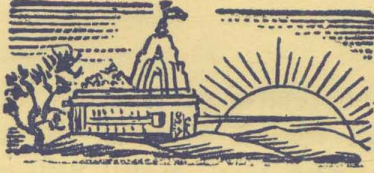
જો કે ચારે વિદ્વાનો ઉચ્ચ કેટિના હતા. પણ ઈર્ષા ભાવને કારણે એક બીજાની ઉચ્ચતા સહન કરી શકતા નહીં અને બીજાને માટે કટુવચન બોલતા. જો તેમનામાં ઈર્ષાભાવ ન હોત તો રાજદરબારમાં ઉચ્ચ પદ પામત.

એ વાત સાચી છે કે ઈર્ષા માનવની આભૂષણતાને નાશ કરે છે. મનુષ્ય જીવનમાં માન, તિર્થંચમાં માયાચારી, નરક ગતિમાં ક્રોધ અને દેવ ગતિમાં લોભના રૂપમાં આ ઈર્ષાએ પોતાની સત્તા જમાવી છે.

‘જૈન જગત’ના સૌજન્યથી

Shree Atmanand Prakash

Reg. No. GBV. 31

સન્માર્ગે સુખ....

અઘોરો ભવ મા કષ્ટે સત્પથં વિજહીહિ મા ।
નશ્યદાવરણો હ્રીત્યં ભવિષ્યસિ સદા સુખો ॥

卐

- * કષ્ટ કે સંકટ આવતાં અધીરો ન થા અને સન્માર્ગથી ચલિત ન થા. સન્માર્ગ પર અડગ રહીશ તો તારા આવરણો (અન્તરાયો) નષ્ટ થતાં જશે અને તું હંમેશાંને માટે સુખી થઈશ.

卐

- * Do not be impatient when calamities befall you and never deviate from the path of rectitude. By this way your veils of evil Karmas will be vanishing and you will be happy for ever.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રૂ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

આરગેષ્ટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર

